

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **K.W., J.J. oraz A.R.**,
skazanych z art. 258 § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 6 listopada 2024 r.
wniosków obrońcy skazanych o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacjami
prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z dnia 11 stycznia 2024 r., sygn. akt II AKa 212/23,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim
z dnia 28 lipca 2022 r., sygn. akt II K 211/19,
na podstawie art. 532 § 1 *a contrario* k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanych K.W., J.J. oraz A.R. wniosła w jednym piśmie procesowym kasację, w których zostały sformułowane zarzuty naruszenia prawa procesowego, mającego – zdaniem obrońcy – istotny wpływ na treść orzeczenia.

W nadzwyczajnych środkach zaskarżenia skarżąca zawarła także wnioski o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego w stosunku do skazanych do czasu rozpoznania kasacji, a to z uwagi na oczywistą – w jej

ocenie – zasadność zarzutów i twierdzeń obrońcy co do rażąco błędnej wykładni przepisów lub co najmniej oczywistą konieczność rzetelnego zweryfikowania ww. zarzutów i twierdzeń, wskazując nadto na skutki jakie wykonanie zaskarżonego orzeczenia mogłoby wywołać dla skazanych i ich rodzin. W uzasadnieniu wniosku skarżąca argumentowała ponadto, że dotychczasowe zachowanie się skazanych, którzy nie utrudniali postępowania ani w żaden bezprawny sposób nie wpływali na jego tok stanowi dodatkowy argument za wstrzymaniem wykonania prawomocnego orzeczenia.

W odpowiedzi na te kasacje prokurator wniósł o ich oddalenie jako oczywiście bezzasadnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski obrońcy skazanych nie zasługują na uwzględnienie.

Rozwiązanie ujęte w art. 532 § 1 k.p.k., stanowiące odstępstwo od zasady natychmiastowej wykonalności prawomocnych wyroków (art. 9 § 3 k.k.w.), ma charakter wyjątkowy, a skorzystanie z niego jest możliwe dopiero przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia znacznego stopnia prawdopodobieństwa zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki.

Nie przesądzając w tym miejscu o zasadności sformułowanych w nadzwyczajnych środkach zaskarżenia zarzutów, co wymaga dokonania ich pogłębionej analizy, ale oceniając ich rangę tylko z punktu widzenia ustalenia przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia, należy stwierdzić, że prawdopodobieństwo uwzględnienia tych kasacji w zaskarżonym zakresie nie jest na tyle wysokie, by stanowiło wystarczającą podstawę do skorzystania z instytucji wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia. Nie jest w tym kontekście wystarczające samo przekonanie obrońcy co do skuteczności zarzutów kasacyjnych, co w ocenie Sądu Najwyższego wcale nie świadczy o błędności zaskarżonego wyroku Sądu odwoławczego.

Sąd Najwyższy nie stwierdził także wystąpienia w realiach badanej sprawy szczególnych, wyjątkowych okoliczności pozwalających na uznanie, że wykonanie zaskarżonego wyroku mogłoby spowodować dla skazanych niekorzystne,

nieodwracalne skutki. Przesłanką do wstrzymania wykonania orzeczenia nie są w szczególności podnoszone w wniosku okoliczności dotyczące sytuacji osobistej czy rodzinnej strony, które mogą być rozważane wyłącznie na gruncie przepisów Kodeksu karnego wykonawczego, a także zachowanie skazanych w toku dotychczasowego postępowania, które z kolei mogłoby hipotetycznie wpływać wyłącznie na decyzje co do zastosowania lub niezastosowania środków zapobiegawczych.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.

SSN (Tomasz Artymiuk)

WB.

[ał]